

устрою (підтвердженням являється розв'язання військового конфлікту на сході країни олігархічними міжнаціональними кланами) [1, с. 9].

Корупція стала невід'ємною частиною сучасного державного і суспільного механізму щодо відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом. Так, для України проблеми боротьби із відмиванням «брудних» грошей та капіталів, протидії офшорному бізнесу є надзвичайно актуальними, оскільки значна частина вітчизняного капіталу втікає з країни саме через офшорні зони використовуючи корупційні банківські схеми. У багатьох випадках ці капітали, а особливо при зміні політичних олігархічних еліт в Україні, повертаються на батьківщину вже у формі іноземних інвестицій із відповідними «пільговими» умовами і вливаються в національну економіку [2, с. 9].

Однією із найважливіших проблем сучасного економічного розвитку України є підвищення ефективності використання державних фінансових ресурсів для забезпечення сталого економічного зростання національної економіки. Одним із засобів державного регулювання економіки є функціонування системи державних закупівель. Державні закупівлі виконують роль перспективного й важливого макроекономічного регулятора, за допомогою якого можливе формування повноцінного конкурентного середовища, здійснення стабілізаційної політики в країні тощо.

Основним засобом подолання корупції у сфері економіки являється розробка механізмів протидії олігархічного розподілу і використання ними бюджетних коштів.

Список використаних джерел:

1. Корупція як економічна проблема. [Електронний ресурс]. – Режим доступу // <http://libfree.com/165060163/>
2. Протидія легалізації (відмиванню) доходів, здобутих злочинним шляхом: науково-практичний посібник / [О.В. Авраменко, Р.І. Благута, Н.І. Дідик, Ю.І. Кіржецький, В.В. Кундик, І.А. Федчак, С.В. Цибочкін]; за заг. ред. О.В. Авраменка. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2010. – 280 с.

Ремез Валерія Володимирівна

Полтавська державна аграрна академія

Науковий керівник – Демиденко Леся Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент

Полтавська державна аграрна академія

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ

Один із головних виробничих ресурсів у сільському господарстві – землю – не можна ототожнювати з основними засобами в інших галузях національної економіки. Крім постійного місцезнаходження, сільськогосподарські угіддя характеризуються незамінністю та просторовою обмеженістю. Крім того, використання сільськогосподарських угідь з огляду на можливість отримання максимального прибутку тільки у короткостроковій перспективі призвело до суттєвого погіршення якісних показників ґрунтів, які є динамічними, багатоконпонентними природними утвореннями з різними фізичними, фізико-хімічними та механічними властивостями.

В Україні водній та вітровій видам ерозії піддано понад 14,9 млн. га сільськогосподарських угідь, або 32 % від загальної площі цих земель. Темпи втрат гумусу в ґрунтах Полтавської області щороку в середньому становлять 0,39 т/га. Встановлено, що упродовж 1990-2016 рр. площі сільськогосподарських угідь у Полтавській області у володінні та користуванні сільськогосподарських підприємств зменшилися від 2054,3 тис. га до 1327,3 тис. га, тобто на 727 тис. га.

Особливість екологічної ситуації в Україні зумовлена також економічною кризою і як наслідок – різким зниженням добробуту населення. За таких умов для людини на перший план виступають не екологічні, а матеріальні інтереси. Одним із найбільш істотних факторів зниження продуктивності сільськогосподарських угідь є ерозія. Саме цей чинник сьогодні завдає великої шкоди аграрному виробництву. За підрахунками вчених, залежно від ступіню еродованості земель, на кожному гектарі площі недобирається від 10 до 50 % урожаю. На

даний час у підприємствах сільськогосподарського напрямку діяльності бракує особистих грошових ресурсів не тільки для ведення ефективного сільськогосподарського підприємництва, але й для втілення шляхів щодо покращення якісних характеристик землі.

Науково-обґрунтовані системи землеробства повинні встановлюватися з урахуванням місцевих природних і економічних умов та мати вирішальне значення в інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. Здійснення спеціальних заходів дозволить більш ефективно і раціонально використовувати землі для виробництва сільськогосподарської продукції. Сучасні сівозміни повинні виконувати роль безвитратного біологічного регулятора процесу відтворення родючості ґрунтів, поліпшення їх фітосанітарного, водного і поживного режимів. Еколого-економічний ефект, який при цьому досягається, має позитивні соціальні наслідки, а саме – прибутковість галузі рослинництва. Впровадження та дотримання акцентованих заходів дозволяє виявити резерви для зростання еколого-економічної ефективності землекористування.

Нові загальноглобальні тенденції зумовлюють необхідність перенесення акцентів щодо напрямів господарського розвитку з економічної на екологічну царину, де вагому роль відіграє природовідтворювальна функція. Господарським результатом прояву відтворювальної функції варто розглядати наступне: стимулюються процеси впровадження у господарському житті підприємств нововведень екологічного спрямування; активізується пошук джерел нетрадиційних ресурсів та енергоносіїв; поширюється пропаганда екологічних знань з метою формування у працівників екологічної свідомості; реалізуються масштабні проекти, спрямовані на відтворення середовища існування; стрімко підвищується інтерес до функціонування господарського механізму природокористування як засобу збереження єдиного еколого-економічного простору; бурхливо виникають ідеї екологізації господарського життя.

Отже, впровадження науково-обґрунтованих заходів дозволить підприємству підвищити еколого-економічний ефект від використання земельних ресурсів для виробництва сільськогосподарської продукції.

Черніхова Олена Сергіївна

Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету

БЕЗПЕКА НА ТРАНСПОРТІ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Транспорт відіграє ключову роль в економіці країни. Значно прискорені, особливо останнім десятиріччям, темпи розвитку транспортної інфраструктури дозволили підвищити обсяг перевезення вантажів та пасажирів. Особливо значного розвитку зазнав автомобільний транспорт, чому дало поштовх будівництво та удосконалення шляхів, модернізація рухомого складу, впровадження інноваційних технологій.

Однак, разом з позитивними наслідками, які відіграє транспорт у розвитку економіки, існують також і негативні наслідки, що пов'язані з глобалізацією транспортної інфраструктури, такі як збільшення кількості транспортних засобів, часті затори у великих містах, забруднення навколишнього середовища, проблеми, пов'язані з будівництвом у містах доріг для проїзду транспорту, майданчиків для паркування та стоянок автомобілів, розширенням вулиць, дефіцит нафтопродуктів тощо.

Але найбільшим негативним наслідком є зниження рівня безпеки на транспорті, що призводить до збільшення кількості дорожньо-транспортних пригод.

Основними причинами дорожньо-транспортних пригод на автомобільному транспорті можуть бути: несправність та пошкодження транспортного засобу, складні погодні умови (дощ, завірюха, ожеледь, туман), фактор водія (управління у нетверезому стані, перевищення встановленої або безпечної швидкості, порушення правил маневрування, порушення правил обгону, невиконання вимог сигналів регулювання, перевтома, сон за кермом), а також фактор пішохода (перехід пішоходів у невстановленому місці, нехтування сигналами світлофорів) тощо.